

Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

"Ειρήνη υμίν"

Οι εμφανίσεις του Χριστού μετά την Ανάστασή Του ήταν πολλές. Μιά από τις πιο επίσημες ήταν η εμφάνιση του Ιησού στους μαθητές Του και μάλιστα στο Θωμά. Η παρουσία του Χριστού φέρνει μια ταραχή κι έναν φόβο στους τρομαγμένους και κρυμμένους στο υπερώο μαθητές. Ο Κύριος λύει τον φόβο λέγοντας "ειρήνη υμίν" (Ιωάν. 20,21 και 26). Ο Χριστός "εν μέσω έσθη, ειρήνην παρέχων αυτοίς", λέγει ένα τροπάριο της εορτής.

Ο Θεοφάνης ο Κεραμεύς κάνει την εξής παρατήρηση πάνω στη φράση αυτή του Κυρίου. Δυο φορές απευθύνει το χαιρετισμό της ειρήνης στους μαθητές Του. Μια φορά πριν να τους δείξει τις πληγές του σώματος του κι άλλη μια φορά μετά την επίδειξη, "Ίνα και της διττής αγωνίας απαλλάξει αυτούς", δηλαδή για να τους απαλλάξει από τη διπλή αγωνία. Η μία αγωνία τους ήταν μήπως πέσουν στα χέρια των Ιουδαίων κι η άλλη ήταν η φοβία μήπως βλέπουν κάποιο φάντασμα κι όχι το Διδάσκαλο τους.

Η ειρήνη δεν είναι αφηρημένη ιδέα

Ο Χριστός είναι η ειρήνη μας. Δεν είναι μια αφηρημένη ιδέα η ειρήνη. Όλες οι εκδηλώσεις της ειρήνης εστιάζονται στο πρόσωπο του Κυρίου. "Αυτός γαρ εστίν η ειρήνη ημών, ο ποιήσας τα αμφότερα εν" (Εφεσ. 2,14), θα τονίσει ο απόστολος Παύλος. Μέσα στην Εκκλησία δεν υπάρχει κοινωνία ιδεών, αλλά κοινωνία προσώπων. Ο Χριστός έπαυσε την έχθρα που υφίστατο ανάμεσα στο θεό και στον άνθρωπο, με το να προσφέρει τον εαυτό Του θυσία. Ειρηνοποίησε τα επίγεια και τα ουράνια "δια του αίματος του σταυρού αυτού" (Κολ. 1,20).

Φυσικά και προ του θανάτου και της Αναστάσεως του Χριστού ο θεός δεν κρατούσε έχθρα στον άνθρωπο. Ο θεός είναι ειρηνικός με όλα τα πλάσματα Του πάντοτε. "Ο θεός ουδέποτε εχθραίνει", λέγουν οι Πατέρες. Με την αμαρτία που διαπράττουν οι άνθρωποι, είναι εχθροί της θείας θελήσεως, "διότι το φρόνημα της σαρκός έχθρα εις θεόν" (Ρωμ. 8,7). Αυτός στον εαυτό Του εφιλίωσε και οικειοποίησε τους ανθρώπους.

Πώς εκδηλώνεται η ειρήνη του Χριστού;

Πρώτα πρώτα να υπενθυμίσουμε τον αποστολικό λόγο πως η Βασιλεία του θεού δεν είναι βρώση και πόση "αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω" (Ρωμ. 14,17). Πράγματι η συνάφεια του θεού και του ανθρώπου δε βασίζεται σε υλικά πράγματα, όσο στους καρπούς του Αγίου Πνεύματος που είναι η δικαιοσύνη, η χαρά και η ειρήνη. Χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις δεν μπορούμε να έχουμε ζωντανή σχέση με το θεό. Επίσης ο θεός δεν είναι θεός ακαταστασίας, αλλά ειρήνης (Α' Κορ. 14,33). Η σύγχυση γύρω από τα ζητήματα της πίστεως και της ζωής, η ταραχή των παθών, η αναίδεια των αμαρτωλών επιθυμιών, η έλλειψη αγάπης, η δυσκολία να συγχωρέσουμε τον άλλο, δείχνουν μια εσωτερική ακαταστασία του ανθρώπου και δεν μπορεί να συνυπάρχει με αυτά το ειρηνικό πνεύμα του θεού. Ακόμη ο άνθρωπος που έχει την ειρήνη του Χριστού, γίνεται ειρηνοποιός στους άλλους και μακαρίζεται. "Μακάριοι οι ειρηνοποιοί ότι αυτοί υιοί θεού κληθήσονται" (Ματθ. 5,9), θα σημειώσει ο Χριστός.

"Καταλλάγητε τω θεώ " (Β' Κορ. 5,20)

Ο απόστολος Παύλος μας προτρέπει να συμφιλιθούμε με το θεό. Τα διάφορα αμαρτήματα μας και τα πάθη μας και φυσικά η φιλαυτία και ο εγωισμός μας γίνονται εμπόδιο να συμφιλιθούμε με το θεό. Η οργή και η έχθρα, το μίσος και ο φθόνος, η μνησικακία και η υποκρισία, η έλλειψη αγάπης και η εμπάθεια μας κάνουν να ζούμε

μέσα στην ταραχή και τη σύγχυση. Ο διάβολος είναι πνεύμα ταραχής, ενώ ο Χριστός είναι θεός της ειρήνης. Δεν μπορούμε να προσευχηθούμε, να συμμετάσχουμε στη θεία Λειτουργία, να κοινωνήσουμε, να έχουμε αγαθές σχέσεις με τους άλλους, εάν δεν επικρατήσει στην καρδιά μας η ειρήνη του Χριστού. Μπορεί να αγωνίζονται οι άνθρωποι για να επικρατήσει η ειρήνη πάνω στη γη και γι' αυτό το λόγο συνάπτονται και συνθήκες και συμφωνίες, αλλ' όμως εφ' όσον η ειρήνη αυτή είναι αφηρημένη και δεν είναι το πρόσωπο του Ιησού Χριστού, είναι καταστάσεις που δέ διαρκούν για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

Αδελφοί μου,

Ο Χριστός μας έδωσε τη δική Του ειρήνη (Ιωάν. 14,27). Αυτήν ας επιδιώξουμε να αποκτήσουμε για να ειρηνεύσουμε, με τον εαυτό μας αρχικά έχοντας συμφωνία στο νου και την καρδιά μας, κατόπιν με το Θεό, ώστε να τηρούμε τις εντολές Του, και τέλος με τους συνανθρώπους μας, για να ζήσουμε ειρηνικά μαζί τους και να αποφύγουμε τις έχθρες και τις έριδες.

Αρχιμ.Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. κ 19-31)

Εχάρησαν οι μαθηταί ιδόντες τον Κύριον

Ούσης όψιας, τη ημέρα εκείνη τη μια των Σαββάτων, και των θυρών κεκλεισμένων, όπου ήσαν οι Μαθηταί συνημμένοι δια τον φόβον των Ιουδαίων, ήλθεν ο Ιησούς, και έστη εις το μέσον και λέγει αυτοίς· Ειρήνη υμίν. Και τούτο ειπών, έδειξεν αυτοίς τας χείρας και την πλευράν αυτού. **Εχάρησαν ούν οι Μαθηταί ιδόντες τον Κύριον.** Είπεν ούν αυτοίς ο Ιησούς πάλιν Ειρήνη υμίν καθώς απέσταλκέ με ο Πατήρ, καγώ πέμπω υμάς. Και τούτο ειπών, ενεφύσησε και λέγει αυτοίς· Λάβετε Πνεύμα άγιον. Αν τίνων άψητε τας αμαρτίας, αφιένται αυτοίς· αν τίνων κρατήτε, κεκρατήνται. Θωμάς δε, εις εκ των Δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, ουκ ην μετ' αυτών, ότε ήλθεν ο Ιησούς. Έλεγον ούν αυτώ οι άλλοι Μαθηταί Εωράκαμεν τον Κύριον Ο δε είπεν αυτοίς· Εάν μη ιδώ εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των ήλων, και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων, και βάλω την χείρα μου εις την πλευράν αυτού, ου μη πιστεύσω. Και μεθ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν έσω οι Μαθηταί αυτού, και Θωμάς μετ' αυτών έρχεται ο Ιησούς, των θυρών κεκλεισμένων, και έστη εις το μέσον, και είπεν Ειρήνη υμίν. Είτα λέγει τω Θωμά· Φέρε τον δάκτυλόν σου ώδε, και ιδε τας χείρας μου· και φέρε την χείρα σου, και βάλε εις την πλευράν μου· και μή γίνου άπιστος, αλλά πιστός· και απεκριθή ο Θωμάς και είπεν αυτώ Ο Κύριός μου και ο Θεός μου. Λέγει αυτώ ο Ιησούς “Ότι εώρακάς με, πεπίστευκας, μακάριοι οι μή ιδόντες, και πιστεύσαντες. Πολλά μεν ούν και άλλα σημεία εποίησεν ο Ιησούς ενώπιον των Μαθητών αυτού, α ουκ εστί γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω. Ταύτα δε γέγραπται, Ίνα πιστεύσητε, ότι Ιησούς εστί ο Χριστός ο Υιός του θεού, και ίνα πιστεύοντες, ζωήν έχητε εν τω ονόματι αυτού.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Κατά το απόγευμα της ημέρας εκείνης, της πρώτης της εβδομάδας, και ενώ οι πόρτες ήταν κλειστές, εκεί όπου ήταν συγκεντρωμένοι οι μαθητές, διότι φοβόντουσαν τους Ιουδαίους, ήλθε ο Ιησούς και στάθηκε στο μέσο και τους λέγει:

"Ειρήνη να είναι μαζί σας". Όταν είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια του και την πλευρά του.

Οι μαθητές χάρηκαν διότι είδαν τον Κύριο. Ο Ιησούς τους είπε πάλι: "Ειρήνη να είναι μαζί σας. Καθώς με έστειλε ο Πατέρας και εγώ στέλνω εσάς". Όταν είπε αυτό, φύσησε στο πρόσωπο και τους λέγει: "Λάβετε Πνεύμα Άγιο· αν συγχωρέσετε τις αμαρτίες κανενός, του είναι συγχωρεμένες αν κανενός δεν τις συγχωρέσετε, θα μείνουν ασυγχώρητες". Ο Θωμάς, ένας από τους δώδεκα, ο ονομαζόμενος Δίδυμος, δεν ήταν μαζί τους όταν ήλθε ο Ιησούς. Του είπαν λοιπόν οι άλλοι μαθητές: "Είδαμε τον Κύριο". Αυτός

τους είπε: “Εάν δεν δω στα χέρια του το σημάδι από τα καρφιά και δεν βάλλω το δάκτυλό μου στο σημάδι από τα καρφιά και δεν βάλλω το χέρι μου στην πλευρά του, δεν θα πιστέψω”. Ύστερα από οκτώ μέρες ήταν πάλι μέσα στο σπίτι οι μαθητές του και ο Θωμάς μαζί τους. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ οι πόρτες ήταν κλειστές, στάθηκε στο μέσο και είπε: “Ειρήνη να είναι μαζί σας”. Έπειτα λέγει στο Θωμά: “Φέρε το δάκτυλο σου εδώ και κοίταξε τα χέρια μου και φέρε το χέρι σου και βάλε στην πλευρά μου και μη γίνεσαι άπιστος αλλά πιστός”. Ο Θωμάς του αποκρίθηκε: “Ο Κύριος μου και ο Θεός μου”. Ο Ιησούς του λέγει: “Επειδή με είδες πίστεψες. Μακάριοι είναι εκείνοι που δεν με είδαν και όμως πίστεψαν”. Και άλλα πολλά θαύματα έκανε ο Ιησούς ενώπιον των μαθητών του, τα οποία δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο αυτό. Αλλ' αυτά έχουν γραφεί για να πιστέψετε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού και πιστεύοντες να έχετε ζωή στο όνομά του.